

ВК

НАША ІСТОРІЯ

Олександр НАМОЗОВ. Костопіль. Місто над Замчиськом. Факти і документи.

Продовження.

Початок у попередніх номерах.

Поляки доволі швидкими темпами вели розбудову своєї Малопольщі на теренах Волині та зокрема Костопільщини. До міста та його околиць прибували колоністи-осадники, колишні легіонери Пілсудського. Українську мову було витіснено з урядових установ, шкіл, де її замінювали на польську.

Великі повноваження отримали лісничі та гайові, яким було видано карабіни та револьвери, і разом з функціями пильнування лісу вони отримали ті ж права, що й поліцейські.

Прибулі поляки-осадники отримували від 10 до 50 гектарів доброї землі, яку переважно здавали українцям в оренду, адже самі у своїй переважній більшості працювали на ній особливого бажання не мали, хоча отримували державну позику на господарське виробництво і витрати. Більше вони полюбляли святкові дні і паради, на які збирались у Костополі, хизуючись один перед одним верховими кінями, строями, карабінами та шаблями, на які польська держава залишала за ними право.

Гострим питанням для жителів міста залишалося питання отримання медичної допомоги. Якщо середня зарплата працівників на скляній гуті, фанерній фабриці, тартаках та млинах становила 2 злотих на день, то

Вул. Пілсудського

не належить до повітової спілки самоуправління, за порадю з малою перев'язкою - 3 злотих, з середньою перев'язкою - 4 злотих, з великою перев'язкою - 6 злотих.

Плата за користування рентгенкабінетом:

а) плата за рентгеноскопію:

- 1) рентгеноскопія грудної клітки або кінцівок - 5 злотих;
- 2) рентгеноскопія стравоходу, шлунка, дванадцятипалої кишки - 7 злотих;
- 3) рентгеноскопія всього стравоходу - 15 злотих.

б) плата за знімок:

- 1) знімок 9x12 см - 5 злотих,
- 2) знімок 12x18 см - 6 злотих,
- 3) знімок 18x24 см - 8 злотих,
- 4) знімок 24x30 см - 10 злотих,
- 5) знімок 30x30 см - 12 злотих,
- 6) знімок 30x40 см - 15 злотих.

Плата за користування швидкою санітарною допомогою:

а) від жителів території повітової спілки самоуправління:

- за 1 км по твердій дорозі - 0,15 злотих,
за 1 км по ґрунтовій дорозі - 0,25 злотих.

Єдиний український медик у місті пан

Вул. Коперніка

тільки первинна консультація у лікарнях коштувала 3 злотих. Тому за медичною допомогою звертались виключно у крайньому випадку.

Постанова № 115

Відповідно до статті 27 закону від 11 серпня 1923 року про тимчасове врегулювання комунальних коштів повітова рада в Ровно постановляє брати плату за утримання і лікувальну процедуру в лікарнях та за перев'язки в амбулаторіях у таких розмірах:

Плата за лікування і утримання в лікарні:

а) за утримання хворого в хірургічному відділі протягом доби - 7 злотих;

б) за утримання хворого в терапевтичному і родильному відділах протягом доби - 6 злотих;

в) жителям із території повітової спілки самоуправління можуть бути зроблені знижки по відношенню до встановлених оплат, однак знижена плата не може бути зменшена нижче 50% встановленої ставки під пунктом «а» і «б», тобто 3 злотих 50 грошів у хірургічному відділі і 3 злотих у терапевтичному і родильному відділах;

г) жителі території повітової спілки самоуправління, хворі на інфекційні хвороби, лікуватимуться в лікарні безплатно.

Плата за амбулаторну допомогу:

а) від хворих жителів із території повітової спілки самоуправління за пораду з малою перев'язкою - 1 злотий, з середньою перев'язкою - 2 злотих, з великою перев'язкою - 3 злотих;

б) від хворих жителів із території, яка

б) знімок 30x40 см - 15 злотих.

Плата за користування швидкою санітарною допомогою:

а) від жителів території повітової спілки самоуправління:

за 1 км по твердій дорозі - 0,15 злотих,
за 1 км по ґрунтовій дорозі - 0,25 злотих.

Єдиний український медик у місті пан Дмитро Новоселицький закінчив Житомирські фельдшерські курси, але вважав себе справжнім лікарем та спілкувався із земляками тільки російською мовою. (*Згодом, після окупації Костополя фашистами, очолив Окружний Відділ охорони здоров'я*).

У середині 20-х років, після закінчення медичного відділу Паризького університету (спеціальність венеролог-епідеміолог) у місті почав працювати місцевий український лікар Олександр Фесік.

У Костопільській лікарні працювали три лікарі римо-католицького сповідання: гінеколог Вітольд Ярошинський, терапевт Сигізмунд Янцелевич та хірург-ортопед Йосип Любіч; вони також проводили рентген та хірургічні операції.

Іх послугами користувалось переважно польське населення міста. Євреї лікувались у терапевта Шоеля Айзенмана, дантистів Рахміля Глясмана та Арона Бібермана, а також у польських фахівців. Українці за медичною допомогою їздили до Малих Селищ, де приймав відомий травник та костоправ, українець Озарчук.

1924 року на запрошення власників фабрики фанери обслуговувати одну з перших на Волині спілку медичної взаємодопомоги (касу хворих) прибули відомі лікарі Ганна та Петро Роцинські. Вони працювали у Костополі до 1938 року, залишивши про себе найкращі спогади у місцевих мешканців як фахівці-лікарі та справжні українські патріоти. (*23 лютого 1943 року окружний лікар Петро Роцинський та голова жіночої служби України Ганна Роцинська були заарештовані та, як заручники, поміщені до Крем'янецької тюрми. У той же день страчені фашистами разом з іншими в'язнями*).

*Продовження публікації уривків
із книги читайте
у наступних номерах газети.*